

„NAŠ GLAS“ izide vsakega prvega, desetega in dvajsetega v mesecu. Naročnina za celo leto Din 40.—, za pol leta Din 20.—, za četrt leta Din 10.—. — Za inozemstvo je dodati poštino. — Oglasi po ceniku. —

NAŠ GLAS

Uredništvo: Ljubljana, Frančiškanska ulica 6/I. Rokopis se ne vračajo. Ne frankirana pisma se ne sprejemajo. — Upravništvo: Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 6. Račun poštne hranilnice v Ljubljani št. 11.467.

Osrednje glasilo državnih nameščencev in upokojencev.

A. P.:

O stanovanjskih vprašanjih.

Iz pogovora s predsednikom »Društva hišnih posestnikov v Ljubljani« gosp. Ivanom Frelihom.

Pred par dnevi sem obiskal gosp. Freliha, predsednika »Društva hišnih posestnikov v Ljubljani«, da ga povprašam o stanovanjskih zadevah, katere zanimajo predvsem nas državne nameščence. Vedel sem, da mi pogovora ne bo odrekel. Z vso ljubeznivostjo me je sprejel v društvenih prostorih hišnih posestnikov, kjer sva preresetavala razna vprašanja. Z dovoljenjem g. predsednika Freliha jih tudi objavljam:

»G. predsednik, kaj smatrate za neposredno ugodno posledico ukinjenja stanovanjske zaščite? Kaj je z oživiljenjem gradbene akcije in ali je že kaj konkretnih rezultatov?«

»Govoriti o neposrednih ugodnih posledicah ukinjenja stanovanjske zaščite v Ljubljani je danes še skoro nemogoče, ker je bil stanovanjski zakon komaj pred par dnevi ukinjen. Namen ukinitve stanovanjske zaščite je predvsem ta, da se prisili vse tiste, ki stanujejo v starih hišah ter imajo denar, da bodo morali zidati, vsled česar bi se znatno poživila stavbena akcija. Toda tem brezdomnom bolj kaže stanovati v starih hišah, zato ne zidajo. V Mostah, na Viču in na Ježici je bil stanovanjski zakon že pred letom dni ukinjen. Posledica tega je bila, da se je minulo leto v teh občinah veliko zidalo. Tudi pri nas v Ljubljani bodo zasebniki zidali. Seveda to v javnost še ne pride, ker se pogajajo za nakup sveta, izdelujejo načrte itd., kar se bo vse moglo smatrati brez dvoma za ugodno posledico ukinitve stanovanjske zaščite.

Naj Vam povem zanimiv slučaj iz leta 1927. S 1. novembrom 1926. se je podaljšal stanovanjski zakon še za eno leto, nakar naj bi se definitivno ukinil. Ljudje so mislili na zidanje, se pogajali, sklepali pogodbe itd. Ko so pa zvedeli, da bo stanovanjski zakon vendar le še podaljšal, je n. pr. samo v Mostah okoli 20 oseb storniralo pogodbe, ki so jih že sklenili za zidavo svojih hiš. Brez dvoma je to posledica podaljšanja stanovanjske zaščite.

»Pred kratkim je 'Slovenec' poročal, da je bilo vloženih v Ljubljani maja nad 600 stanovanjskih odpovedi. G. predsednik, ali to poročilo odgovarja resnici in kako to, da so predvsem samo mala stanovanja odpovedana?«

»V območju okrajnega sodišča ljubljanskega je bilo vloženih od novega leta sem nad 600 odpovedi, do čim je bilo v mestu Ljubljani samem vloženih odpovedi meseca maja nekaj nad 200. Pripominjam, da je samo mestna občina ljubljanska vložila meseca maja nad 50 odpovedi in enako tudi v mesecu februarju. Odpovedala je stanovanja pač takim strankam, ki ne plačujejo najemnin, ali pa so občutno kršile hišni red. Sodne odpovedi se tičejo mesečnih sob, trgovskih lokalov in stanovanj v starih in novih hišah. Da je pa večje število malih stanovanj odpovedanih, je pač ta vzrok, ker jih hišni gospodarji potrebujejo ali zase ali se pa z najemnikom sporazum ni dosegel. Izrečno pa poudarjam, da se je razmerje med hišnimi gospodarji in najemniki v Ljubljani izboljšalo za 50 do 80%, kar je vsekakor zelo razveseljiv pojav.

»G. predsednik, kako pa je z zlato pariteto pri najemnikih?«

»Najemnine v Ljubljani smo zvišali na 12kratno višino, le v gotovih slučajih 15kratno, in sicer pri tistih

stanovanjih, ki so se izpraznila in jih je bilo treba popraviti. Popravila so pa danes draga ter znašajo še vedno 30% nad zlato pariteto. Vsled uvoza nina bo moral n. pr. g. X., ki zida novo enonadstropno hišo v Ljubljani, plačati mestni občini ljubljanski na uvoznini za opeko 4 do 5000 Din. Kje je pa še uvoznina za les, železje itd.? Iz lastne izkušnje vem, da sem n. pr. cement v Brezicah plačal za 6 par pri kg ceneje kot v Ljubljani.

»Zakaj bodo začele najemnine padati in kdaj, ko je vendar premalo stanovanj?«

»Pri nas v Ljubljani že padajo cene lokalom, ker jih je preveč in preobilica stanovanj bo tudi imela za posledico padanje najemnin. V Ljubljani primanjkuje stanovanj, ker vse sili v mesto, posebno pa upokojenci, pač posledica uvrstitve Ljubljane v I. draginjski razred, dočim stoji stanovanja na periferiji Ljubljane po 2 meseca ali pa še več prazna. Zato bi bilo nujno potrebno, da se okoliške občine čim prej pridružijo Ljubljani.

Ko že govoriva o najemninah, naj Vam povem, da so v Beogradu padle najemnine do 40%, v Zagrebu pa do 20%. Seveda je v Beogradu praznih okoli 5000 stanovanj in lokalov.

»So-li resnične govorice, g. predsednik, da se bodo najemnine maksimirale z zakonom?«

»To vprašanje mi ni novo. Mero-dajni krogi so se s tem že večkrat bavili, toda vedno so prišli do zaključka, da je maksimiranje neizvedljivo. Saj si dve stanovanji nista enaki. Eno ki leži na lepšem kraju je vredno več, drugo, ki leži v kaki ozki ulici ali pa na dvorišču, je vredno znatno manj itd. Po mojem mnenju takega zakona ne bo.

»Kaj pa je s prirastkarino? Katera stanovanja so nad zlato pariteto in kako se bo to ugotovilo?«

»Kakor Vam bo najbrže znano, je v banovinski proračun za l. 1930./31. vnešen nov dohodek v znesku 1.000.000 Din, in sicer na prirastkarini. Banovinska uprava izdeluje pravilnik, da se obdavčijo najemnine, ki presegajo zlato pariteto, za 15 do 75%. Zlata pariteta se bo določila s tem pravilnikom sledeče: Za podlago se vzame najemnina iz l. 1914., katere se poviša 10kratno. Taka najemnina bi po mnenju gotovih krogov odgovarjala zlati pariteti in bi ne bila podvržena prirastkarini, dočim bi bile višje najemnine tej davščini podvržene. Posledica te davščine bo ta, da bo vse sililo v stare hiše, dočim bodo stanovanja v novih hišah prazna. Prirastkarina bo veljala od 1. aprila 1930. dalje, če potrdi finančni minister zadevni pravilnik...

»Gospod predsednik, zakaj se je Vaše društvo tako zavzemalo za odpravo davščine na nezazidane parcele, ko je vendar namen te davščine, da se stavbna delavnost pospeši?«

»Ta davščina je bila sploh nekaj posebnega in tudi nekaj ponesrečnega. Posegala je v osebno lastnino, da bi prizadeti pod pritiskom prodali svoje premoženje. Kako ponesrečena je pa tudi bila ta davščina, naj Vam pokaže primer: Zavod X., ki leži v mestu, potrebuje zemljišče zase in ga vsled tega sploh ne mara prodati, je dobil od mestne občine plačilni nalog za znesek 60.000 Din. Da je to abnormno, mi pač morate priznati in bi ta davščina le podražila parcele. Kajti prodajalec bo pri prodaji sveta pre-

valil vse stroške te davščine, ki jo je že plačal, na kupca.

Sicer pa v sredini mesta vendar ni toliko parcel praznih. So lastniki, ki drže parcele, da bodo sami zidali ali pa jih dali svojim otrokom. No, priznati pa moram, da je par tudi takih, ki špekulirajo z zemljišči. Veliko je pa posestnikov, ki bi parcele radi prodali, pa jih ne morejo. Pripominjam, da tukaj ni ovira cena zemljišč, ampak — mestni magistrat. Ta namreč zahteva, da se v določenih ulicah, n. pr. zidajo le trinadstropne hiše. Dvonadstropno hišo bi še marsikdo zidal, toda s trinadstropnimi pa ne gre in ne gre.

Ko se že ravno o hišah meniva, Vam povem, da zidati hiše, v katerih so stanovanja z več kot 3 sobami, ne kaže. Taka stanovanja so že luksuz in jih imamo v Ljubljani še za 50 let dovolj. Stanovanja naj bodo dvesobna, največ trisobna.

Pa še nekaj. Pred kratkim mi je neki znani slovenski arhitekt izjavil, da za Ljubljano ni nobena nesreča, če ostane v sredi mesta kaka parcela nezazidana. Saj te bomo v nekaj letih še zelo potrebovali.

»Kakšno stališče pa zavzema Vaše društvo, g. predsednik, napram stavbnim zadrugam drž. nameščencev?«

»Mi delamo na to, da se stavbna delavnost kolikor le mogoče poživiti. Zato, bodite prepričani, smo jim naklonjeni, jim želimo veliko uspeha ter jih bomo tudi podpirali. Kot dokaz naših simpatij naj navedem še to, da so člani teh zadrug, ki imajo že svoje lastne hiše, po veliki večini tudi naši člani. Mi stojimo na stališču, da naj mestna občina kolikor le mogoče podpira vsako stavbno akcijo, smo pa proti temu, da bi sama zidala.

»No, g. predsednik, dovolite mi še zadnje vprašanje: Kako je pa z našim tramvajem?«

»Saj mi vendar nismo proti graditvi tramvaja. Smo pa proti graditvi tramvaja tam, kjer si ga ljubljanci ne žele. Šelenburgova ulica in Gradišče protestirata, policijska direkcija odklanja vsako odgovornost za nesreče, ki bi se dogodile v najožjem delu Gra-

dišča. Tramvaj naj bi izpeljali od frančiškanov skozi Wolfovo ulico, čez Kongresni trg in po Vegovi ulici na Rimsko cesto. S tem bi dobilo tramvajsko zvezo tudi Krakovo in Trnovo. Res, da je Wolfova ulica v svojem najožjem delu prav toliko široka, oziroma ozka, kot Gradišče v najožjem delu, toda upoštevati moramo dejstvo, da bo poslopje bivše »Zvezne tiskarne« v doglednem času podrto, nakar bo cesta dovolj široka.

Sicer pa moderna mesta ne grade nič več tramvajskih prog, pač pa jih že celó odstranjajo, n. pr. Wiesbaden itd. ter upeljujejo avtomobilski promet, za katerega pa naše ceste žal enkrat še niso prikladne. Moderna mesta grade le še podtalne ali nadzemne železnice.

Bilo je že bolj pozno, ko sem se poslavljaj od prijaznega g. predsednika Freliha, na katerega so še vedno čakale stranke z večjimi ali manjšimi željami in zahtevami. Odhajal sem domov v zavesti, da nam ne bodo samo iz okoliških občin vozili v Ljubljano jajca, kure in razne druge potreščine v avtomobilih, ampak da bo kmalu prišel čas, ko se bo tudi slavna krakovsko-trnovska salata, katero je že slavni Jazon s svojimi Argonavti cenil in občudoval, v tramvaju pripeljala na ljubljanski trg.

Zaradi aktualnosti stanovanjskega vprašanja bodo naši bralci gotovo z zanimanjem brali prednji zelo informativni pogovor s predsednikom »Društva hišnih posestnikov, gospod Iv. Frelihom, iz katerega je jasno razvidno stališče, katero zavzemajo v stanovanjskem vprašanju hišni lastniki, da se v marsičem ne moremo strinjati s temi nazori. Stališče stanovanjskih najemnikov, kar so po ogromni večini državni uslužbenci, je — kar je lahko umljivo — precej drugačno. Želimo, da se k temu vprašanju oglašajo naši bralci, da bomo čuli obe plati zvona. Gotovo je, da je ta problem izredno zamotan in da bo preteklo še precej časa, preden bo to pereče vprašanje dokončno rešeno.

Uredništvo.

Težnje naših železničarjev.

Dne 11. maja t. l. se je vršila v Ljubljani letna skupščina oblastnega odbora UJNZB. Iz resolucije, katero so odposlanci Udruženja jugoslovanskih železničarjev in brodarjev soglasno sprejeli, povzamemo samo par splošno zanimivih najvažnejših točk:

Delavci na sistemiziranih mestih naj se definitivno nastaviijo. Postavitve na zakon naj se izvede v odgovarjajočo stopnjo, ki jim po službenih letih pripada in ne v I. stopnjo osnovne plače.

Urnine naj se takoj povišajo na višino, ki ustreza sedanji draginji.

Ukinejo naj se izpiti za prehod v glavno skupino I. in II. kategorije. Dokler se pa ne ukinejo izpiti, naj se ukine pobiranje takse ter naj se uslužbencem kandidatom izplačajo potni stroški za vse izpite, če se le-ti vrše izven uslužbenčevega službenega mesta.

Izvede naj se avtomatično napredovanje po skupinah, vstejejo naj se vojaška leta tudi pred 21. letom starosti vsemu osebju, v napredovanje in pokojnino.

Nastavljeni in nenastavljeni uslužbenci, poklicani na orožno vajo, naj dobivajo za ves čas orožne vaje poleg rednih prejemkov še svojemu vojaškemu činu primerno odškodnino, in to z vzroka, ker so oženjeni uslužbenci prisiljeni živeti na dve strani z eno plačo, ki je še pri skupnem gospo-

dinstvu popolnoma nezadostna in morajo taki uslužbenci zabresti v dolgove.

Vsem naj se priznajo vojna, od nosno vojaška službena leta v službeno dobo, oziroma v osnovno stopnjo. Pazi naj se, da ostanejo v novem zakonu ohranjene pridobljene pravice, posebno pa vojna leta. Ukine naj se določba ki ovira, da se komu iz kateregakoli vzroka ne priznajo vojna leta (finančni zakon, ki določa starostno dobo).

Ukinejo naj se vsi odloki, ki ovirajo uslužbence vseh kategorij pri napredovanju v skupino. Napredovanje naj se vrši edinole v rokih, določenih v čl. 51. in 52. zakona o državnem prometnem osebju enotno za vse edince, Beseda »najmanj« naj se v čl. 52. cit. zakona črta. Enako naj se tudi ob nastavitvi po zakonu, ob stalnosti računa delavcem in dnevničarjem vsa službena doba, prebita pri železnici.

Pri pre kategoriziranju v višjo kategorijo naj se prizna uslužbencu tista skupina položajne plače, ki mu pripada po številu službenih let. Osebe, osobito zvaniki in služitelji, ki so v nižjih kategorijah, kot to zakon predvideva, naj se takoj uvrste v ono kategorijo, ki jim po šolski izobrazbi pripada. Uslužbenci vseh strok, ki so na položaju uslužbenca višje kategorije in so dokazali za to potrebno sposobnost, naj se prevede-

jo v dotično kategorijo brez ozira na šolsko izobrazbo.

Ker je s 1. majem t. l. stanovanjska zaščita ukinjena, so se cene stanovanjem tako povišale, da zakonsko stanarino mnogo presegajo, zaradi česar je neobhodna in nujna potreba zvišati stanarino in zidati upravna stanovanja. Prvenstvo pri oddaji upravnih stanovanj naj imajo gmočno šibkejši.

Vse osebe naj dobi službeno obleko v naravi ali pa zadosten pavšal.

Mesti Maribor in Celje naj se uvrstita v I. draginjski razred, v II. draginjski razred vsi kraji, ki so bili doslej v III. razredu, a III. draginjski razred naj se ukine. Nočno doklado naj dobivajo vsi uslužbenci, ki vrše nočno službo.

S 1. avgustom 1926. se je pričelo odtegotvati od draginjskih doklad za poplavljenec. S tem odtegotvanjem naj se preneha in odtegljaji naj se povrnejo osebu. Prav tako naj se ukine pobiranje prispevka po 5 Din in 10 Din za Zvezo nabavljajnih zadrug. Že pobrani zneski naj se vrnejo osebu.

Prejemki aktivnih in upokojenih uslužbencev državnih prometnih ustanov naj se določijo in vežejo tako, da se prejemki upokojencev avtomatski brez posebne naredbe zvišajo, če se zvišajo aktivnim uslužbencem in to na podlagi čl. 210. zakona o državnem prometnem osebu, ki to že itak predvideva.

Razmerje višin prejemkov upokojenih in aktivnih uslužbencev naj ostane kakor doslej, t. j. ob polnih službenih letih naj znaša pokojnina 100% poslednje plače. Tudi mora veljati načelo, da se vsi upokojenci državnih prometnih ustanov prevedejo po novem zakonu, ne glede na čas, kdaj so bili upokojeni.

Pokojnine naj se brezpogojno nakažejo uslužbencem že z dnem upokojitve, vdovi pa takoj ob smrti moža. Bivšim južnim železničarjem, ki so bili upokojeni po starem zakonu, naj se valorizirajo pokojnine po tečaju zlatega francoskega franka, kar jim glasom rimskega dogovora pripada.

Kakor vidimo iz prednjih točk resolucije naših tovarišev železniških uslužbencev, so težnje in težave uslužbenstva prometne stroke v bistvu povsem iste, kakor želje vsega ostalega državnega uslužbenstva. Posamezni navedenih predlogov so skoro doslovno tako vsebovani tudi v vseh resolucijah ostalih strok državnega uslužbenstva.

Iz tega povsem jasno vidimo, kako so interesi vsega državnega nameščenstva brez razlike stroke in panoge v bistvu docela enaki. Zato bi bila vse, kakor v dobrobit celokupnega stanu državnega uslužbenstva zelo potrebna in priporočljiva čim čvrstejša in krepkejša skupna enotna stanovska organizacija. Z združenimi močmi bi se moglo doseči vsekakor še mnogo večje in trajnejše uspehe.

Za enotno skupno organizacijo!

Načelstvo Zveze državnih nameščencev in upokojencev v Ljubljani je dne 24. maja 1930. razposlalo vsem organizacijam državnih nameščencev in upokojencev dravske banovine naslednjo spomenico, oziroma vabilo, katero podajamo v izveščku:

Podpisana Zveza, ustanovljena 1. 1918., je skušala kot »zastopnica enotno organiziranega aktivnega in upokojenega državnega nameščenstva« vršiti ob vsaki priliki v pravilih (čl. 2.) načrtano nalogo.

Zastopala je kolektivne interese tako uradnikov vseh grup in kategorij, kakor tudi koristi vseh nižjih državnih nameščencev.

V zadnjem času pa je prišlo v njenem odboru zaradi udeležbe na plenarni seji Glavnega Saveza v Beogradu dne 14. aprila t. l. do nepričakovane napetosti. Udeležba od Zveze delegiranega zastopnika, nižjih uslužbencev je bila namreč po izjavi takratnega načelnika Zveze od uprave Glavnega Saveza onemogočena. Nižji uslužbenci so pa smatrali, da onemogočenja udeležbe na plenarni seji ni

pripisovati toliko upravi Glavnega Saveza, kolikor drugim.

Na obnem zboru Zveze 27. aprila t. l. je bilo izmed 20 odbornikov izvoljenih 7 odbornikov izmed delegatov organizacij nižjih državnih uslužbencev, kar docela odgovarja številu njihovega v Zvezi organiziranega članstva.

Zaradi neljubega, ne povsem jasnjenegega in nezaželenega incidenta na plenarni seji Glavnega Saveza v Beogradu, je prijavilo doslej svoj izstop iz Zveze 8 organizacij nižjih državnih uslužbencev.

Prve seje 8. maja t. l., ko se je moral konstituirati novi Zvezin odbor, se zastopniki nižjih drž. uslužbencev vkljub vabilu niso udeležili, tako, da so bili odborovi funkcionarji izvoljeni samo z glasovi uradniških zastopnikov. Z večino enega glasu je bil izvoljen za načelnika prejšnji načelnik Zveze, ki pa je vsled vladajočih razmer izvolitev odklonil. Na njegovo mesto je bil izvoljen g. Makso Lilleg, višji davčni upravitelj v pok. in častni član Zveze, ki je s svojo iz-

Hranilni in posojilni konzorcij

kreditna zadruga državnih uslužbencev

LJUBLJANA, Aleksandrova cesta 5/I.

Telefon šte. 3413. — Čekovni račun šte. 10.681.

Daje nameščencem posojila, tudi ranžijska po 8%. Hranilne vloge sprejema in jih obrestuje po 5-6,1% brez odbitka rentnega davka, torej povprečno za 1/2% ugodneje nego drugod.

Stanovska zavest, zbudi se!

Vlagajte izključno pri naši staroznani zadrugi!

kušenostjo in pomirjevalno taktiko že ponovno pripomogel Zvezi do mirnega skupnega dela. Mesto drugega podnačelnika se namenoma ni zasedlo.

Z odstopom prejšnjega načelnika je po mnenju podpisanega odbora odpadel poslednji razlog, ki bi ga mogla organizacije nižjih drž. uslužbencev morda še nadalje navajati za svoj izstop.

Ker je Zveza vse do danes zastopala načelo skupnosti in edinstva, se je njen odbor odločil, sklicati tovariški neobvezni sestanek predsednikov vseh organizacij nižjih drž. uslužbencev za dan 20. maja t. l., ki pa se je popolnoma izjalovil. Izvzemši eno organizacijo nižjih drž. uslužbencev, na sestanku ni bila zastopana nobena druga in to brez navedbe kakega razloga.

Prav tako tudi vse doslej Zvezi dospele izstopne prijave organizacij nižjih drž. uslužbencev ne vsebujejo nobene utemeljitve izstopa, če izvzamemo sekcijo Saveza finančne kontrole, ki trdi, »da Zveza in Glavni Savez ne delata v dobrobit nižjih drž. uslužbencev, nasprotno, da delata proti njih interesom.« Dokazov za to svojo trditev pa ta organizacija niti ni skušala podati nobenih.

Izstop so razen pravkar navedene sekcije za vse ostale organizacije sklenili njihovi odbori, ne da bi bili sklicali občne zборе in zaslišali svoje članstvo.

Ker si je Zveza v svesti, da je delovala vedno in z vso iskrenostjo v korist prav vseh skupin in panog pri njej vključenih aktivnih in upokojenih državnih nameščencev, in ker je bivši ponovno izvoljeni načelnik izvolitev odklonil, s čimer bi moral odpasti po našem mnenju vsak povod do nadaljnjega nesoglasja, moramo po izjalovljenem poizkusu, ponovno privabiti pod Zvezino okrilje organizacije nižjih državnih uslužbencev, sklepati, da prevladujejo v njih vrstah za izstop iz Zveze drugi motivi, ki so bolj osebne značaja kakor pa morda izraz nezadovoljstva s stališčem Zveze napram nižjim državnim uslužbencem.

Načelstvo Zveze se je odločilo, vnovič poizkusiti možnost skupnega delovanja tem bolj, ker še vedno zastopa uvodoma navedeno načelo skup-

nosti in edinstva in ker je s tem na celom prežet delovni program tudi vseh inozemskih organizacij državnih nameščencev. Edinstvo in skupnost delovanja je vsemu državnemu nameščenstvu naše banovine baš pred uveljavljenjem novega zakona o civilnih državnih nameščenjih in zakona o pokojninah bolj potrebno, nego kdaj koli prej.

Kot zadnji poizkus izmenjave misli in da se določijo smernice bodočega delovanja Zveze, sklicujemo sestanek predsednikov in tajnikov vseh organizacij državnih nameščencev in upokojencev dravske banovine, ki se bo vršil v petek dne 30. t. m. ob 8. uri zvečer v fizikalni dvorani moškega učiteljskega na Resljevi cesti šte. 10/II.

Na ta sestanek prav vljudno vabimo p. n. organizacijo.

Na tem sestanku, ki naj bi bil nekak najširši forum zastopstev vseh aktivnih in upokojenih državnih nameščencev dravske banovine, naj bi se ugotovila končnoveljavna načela za nadaljnje delovanje Zveze ter ustvaril potreben temelj, ki bi omogočal pristop k Zvezi vsem tistim organizacijam, ki so v preteklem, oziroma v tekočem poslovnem letu iz nje izstopile, odnosno vseh onih društev, ki doslej pri Zvezi sploh še niso bila vključena.

Vsak udeleženec (predsednik in tajnik, oziroma njuna namestnika) naj se izvoli pri sestanku izkazati s primernim pismenim pooblastilom.

V iskreni nadi in pričakovanju, da bo dal ta sestanek priliko izgladiti vsa v zadnjem času nastala nesoglasja in da bo mogel okrepiti Zvezo, prosimo Vašo ugledno organizacijo zanesljivo in točne udeležbe ter beležimo z izrazi najodličnejšega spoštovanja.

Po sklepu načelstvene seje z dne 21. maja 1930.

Načelnik:

Makso Lilleg, s. r.

Načelnika I namestnik:

Andrej Skulj, s. r.

Tajnik:

Joža Bekš, s. r.

Blagajnik:

Ignacij Rus, s. r.

Urednik Zvez. glasila:

dr. Karl Dobida, s. r.

Jules Lemaître:

Helenina starost.

(Napisano na rob Odiseje.)

Helena Špartanska, hči Laboda in Léde, je celih petdeset let slovela kot lepa Helena.

Začela se je njena zgodba prav sijajno. Ugrabljen z dvanajstimi leti od junaka Tezeja, omožena v petnajstem letu ob poročstvu celokupne Grčije s kraljem Menelajem, je bila kmalu nato uropana od Párida. Enako so jo oboževali Argijci in Frigijci in Evropa in Azija sta se klali zavoljo nje. In tekom petindvajsetih let, odkar se je povrnila v Šparto in bila zvesta možu in hišna gospodinja, da ji ni bilo para, so jo častili moški zavoljo tedanje kreposti in zaradi njene vznesene prošlosti.

Njena slava je bila na višku. Njena lepota je obogatila jezik dežele za množico prislovic in pregovorov. Pesniki-pevci so še naprej slavili njene oči, lase, njena usta, roke in grudi. Ženske so posnemale njen nakit; vsi mladeniči so sanjarili o njej in njena podoba je oživljala noči zrelih mož, tistih, ki so bili pod Trojo.

Bila je polna spominov, toda »vedra-kakor morje pokojno«, kot govori pesnik Eshil.

Zares, vžigala je najbesnejše strasti, ne da bi bila sama posebno ganje-

na, če izvzamemo radost nad tem, da jo tako silno ljubijo in ker je zrla krog sebe in včasih ob svoji strani razvnete in spačene obraze moških. Naslajala se je pa predvsem na svoji moči nad njimi.

Tedaj, proti svojemu petdesetemu letu, so jo pričele navdajati skrbi. Polastila se je je misel, da jo je njen preprosti ponos morda varal. Spraševala se je, če si je res izbrala boljši del in če ni darovala neskončno več naslade, nego jo je prejela. Zavidala je Špartanke, svoje prijateljice, ki so imele trdosrčne ljubimce in ki so trpele zaradi njih, toda ki so v trenutku, ko jih je hotela pomilovati, hipoma od sreče prebledele ob kakem spominu.

Ona, ki so jo toli ljubili, je li spoznala ljubezen? Govorila si je, da je silovita Hermiona, njena hčerka, ki je bila zaročena s Pirom in prevarjena od njega, ki ga je umorila in se na njegovem truplu sama usmrtila z bodalom, bila — kdo ve? — srečnejša od matere.

Vendar si nežna Helena ni upala pozeleti takó tragične sreče. Toda ljubimka Tezejeva, Páridova, morda Ulíksova, Patroklova brez dvoma in, kakor se zdi Hektorjeva, ona, ki jo je oboževalo toliko tisoč moških, bi bila končno rada spoznala ljubezen.

Ker je bila lena, ni iskala posebno daleč.

V telesni straži kralja Menelaja je služil mlad vojak, ki ni imel premož-

nja, a je bil iz dobre rodbine. Ime mu je bilo Arsacij in bil je lep. Kraljici Heleni je izkazoval vedno najgloblje spoštovanje. Toda nekega dne ga je pogledala na prav poseben način in čeprav je bila še novinka in nerodna pri tem opravilu (zakaj doslej ji še nikdar ni bilo treba vzpodbujati moških), jo je prav dobro razumel.

Zelo skrbno je delal vse, kar za ljubljenci občajno delajo v sličnih okoliščinah. Helena ga je večkrat opazila, ko je ponoči taval pod njenimi okni. Pošiljal ji je stihe, ki sicer niso bili njegovi. Kraljico je ganilo vse to in opozorila je Menelaja na nespoznane zasluge tega mladega moža in dossegla je, da je bil imenovan za stotnika v telesni straži.

Ona, ki je v časih najstrašnejšega obleganja Troje zelo trdno spala, je spoznala noči brez spanca. Mislila je, da je v Arsaciju nekaj edinstvenega, čemur dolguje ona nečuvne slasti in brez česar ne bi mogla delj živeti in brez prenehanja je mislila nanj.

Nekega poletnega večera mu je določila sestanek v zeleni senčnici na koncu vrta. Ura je bila polna koprneja. Arsacij je prišel. Napol zleknjena na mehki klopi, ga je vprašala, če ljubi svojo mater; pripovedovala mu je o bridkosti človeškega življenja in o Menelajevi nebrzičnosti. Mislila je, da je Arsacij ginjen, dočim mu je bilo le zelo dolgčas, in prepustila se je njego-

vim spoštljivim rokam, ki je niso pozelele.

Častihlepni stotnik telesne straže ni imel dovolj poguma. Ta dečko je zavrnil Heleno Tezejevo in Páridovo, Heleno trojanske vojne. Ni razumela, zakaj; toda precej drugi dan ga je dala odstaviti.

Nekaj dni kasneje, ko je šla doli v kuhinje dat nekaj navodil, je slišala Arsacijo, ki je imel tam znanje z eno izmed služkinj, kako je pripovedoval o neki »stari«, o kateri se je izrazil, da je »pobesnala«.

Vrtniški se v sobo, se je Helena natančno pogledala v srebrnem zrcalu. Opazila je svojih petinpetdeset let, kakršna so bila; videla je neštevilne gubice, blede koreninice pobarvan h las, možnjička pod očmi in žilnati kiti pod brado.

Ob istem času se je mož, ki jo je gotovo najbolj ljubil, Menelaj, in ki je bil vedno rahločuten, poslužil lahne bolezn kot pretveze, da si je izbral ločeno spalnico.

Trpela je, ko je gledala mladostnost svojih služabnic, njih svežost, njihovo trdo meso. In nadomestila jih je z zreli ženskami.

Po cele ure so ji vsak dan spretno zamorke drgnile telo, barvale lase, mazale jo z lepotili, katere je pripravljali sirski suženj in ki so njeno lice napravila gladko kot zrcalo. Toda smela se ni več smejeti in smela je odpirati

Vestnik.

Novi tajnik Glavnega Saveza. Širji upravni odbor Glavnega Saveza državnih uradnikov in uslužbencev v Beogradu je na seji od 15. aprila t. l. izbral za svojega glavnega tajnika g. Miloša Papića, tajnika finančnega ministrstva. Novi tajnik je prevzel tajniške posle od sedanjega glavnega tajnika g. dr. Milorada Đorđevića, ki je podal ostavko na to mesto in je upravni odbor ostavko sprejel. Izbor novega tajnika nam daje utemeljeno nado, da bo poslovanje Glavnega Saveza, ki je bilo baš zaradi tega, ker je g. dr. Đorđević svoje mesto zaradi pre zaposlenosti bil prisiljen odložiti, nekoliko popustilo, spet prišlo v normalni tek.

Vzor stanovske zavednosti. Začetek meseca maja je umrla upokojena učiteljica Gusti Kolnik. Vse svoje razmeroma znatno premoženje je zapustila Društvu učiteljc v Ljubljani za gradnjo projektiranega »Doma učiteljc«. Z njenim volilom je položen temeljni kamen prepotrebni domu, ki naj postane skupno ognjišče naših učiteljc. Želeli je, da najde plemenita žena prav mnogo posnemovalcev, da se čimprej uresniči lepi načrt. Požrtvovalni pokojnici, ki je še ob smrti dokazala svojo globoko, nesebično in iskreno stanovsko zavednost, časten in trajen spomin!

Opozorilo. V »Poštarju« beremo: Ministrstvo (za gradbe) je v zadnjih dneh odredilo odpust in službe dveh mlajših uslužbencev, ker sta ponovno prosila za bolniški dopust. Opozorjamo vse uslužbenke, naj v lastnem interesu ne predlagajo prošnji za bolniške dopuste in naj ne izostajajo iz službe, dokler jo res le še kako lahko opravljajo. Mlajše uslužbenke pa svarimo pred vsakim daljšim izostankom. — K temu vprašanju dodajemo še naslednjo notico, ki jo je objavil »Poštni Glasnik« v svoji zadnji številki: »Pozor pred bolehanjem! Dva mlajša začasna uslužbenca, ki sta zaprosila za podaljšanje bolezenskega dopusta, je ministrstvo (za gradbe, op. ur.) odpustilo. Opozorjamo članstvo, zlasti mlajše, naj potrpi kolikor more, ker se drugače podaja v nevarnost, da bo odpuščeno.«

Zakon o izseljevanju. Vrhovni zakonodajni svet je razpravljal minuli mesec o zakonskem osnutku, ki naj uredi izseljevanje in doseljevanje. Sej so se udeleževali tudi zastopniki notranjega, zunanjega, prometnega, kmetijskega in socialno-zdravstvenega ministrstva.

Oblačilnica za Slovenijo

Ljubljana, Miklošičeva cesta št. 6
prilporeča svojo bogato zalogo vseh vrst manufakturnega blaga. Državni uradniki dobijo blago na obroke samo s predložitvijo uradne legitimacije.

usta samó še z največjo opreznostjo. Toda ko je nekoč na pojedini pevec čisto brez čuvstva slavil njeno lepoto, je povsem nehoté začela neusahljivo plakati, in solze so ji izdoble v lepoto na licih dolge brazde. (A tega ni nihče opazil, ker je pač bila in nesmrtno morala ostati lepa Helena; mislila je pa, da so opazili).

Dala bi bila vso svojo slavo, samó da bi bila petnajstletna deklica, le čisto enostavno brhka. In ker to ni mogla biti, je želela, da bi vsaj izgledala takó in bila spet mlada, za enega vsaj, enkrat še preden umre.

Na travniku, ki je mejil ob krajevni vrt, je Helena zapazila mladega pastirja, ki je tam vsak dan pasel čredo. Bil je čeden in videti je bilo, da je nežen. Obledela kot pastirica, pokrita z velikim slamnikom, ki ji je zakrival poteze, ga je nagovorila v mraku; rekla mu je, da je hči sosednjega kmeta.

In vsak večer je ob isti uri, že bliže noči nego dnevno, šla iskat pastirčka, ga spraševala o njegovi rodbini in o poljskih stvarih. Nikoli ni zblegal od nje ničesar drugega razen bleklaste oči pod širokim slamnikom, voljnih kretanj, ki so v lahni obleki izgledale še voljneje in glasno, ki si ga je ohranila jasnega in čistega, skoro otroškega. In imel jo je za mlado dekle.

Konferenca Mednarodnega urada dela. Dne 10. junija t. l. se bo vršila v Ženevi 14. konferenca Mednarodnega urada dela, ki bo razpravljala tudi o ureditvi dnevnega delovnega časa za trgovske nameščence in o konvenciji o rudarskih delavcih. Na konferenci bo zastopana tudi naša država z dvema zastopnikoma, dr. Topalovićem in Gjoko Čurčinom.

Stanarine učiteljstva. Iz »Učiteljskega Tovariša« objavljamo sledečo vest: »Stanarina. S 1. junijem bodo ukinjene osnovnošolskim učiteljem stanarine, povrhu pa bo odtrgan še znesek za april in maj. To se pravi — osnovnošolski učitelj na kmetih bo dobil 450 Din plače manj kot druge mesece. — S tem se mu pa bo plača zmanjšala za 150 dinarjev mesečno, ker državne stanarine ne bo dobil, občinske pa tudi ne. — Kmetiške občine niso stavile stanarin v proračun, ker so bili proračuni sestavljeni pred uveljavljenjem šolskega zakona. — Za izplačilo učiteljskih stanarin bi morale občine najeti posojilo — ali pa kriti ta izdatek iz izvanrednih dohodkov. — Občine stoje po večini na stališču, da tega ne bodo storile, dokler jih višja oblast ne prisili. — Opozorjamo višje oblasti na dejstvo, da bo ostalo osnovnošolsko učiteljstvo 1. junija brez stanarine ter bo s tem vsak občutno prizadet — ter prosimo, naj oblasti poskrbe, da se bo zakon o osnovnih šolah povsod tudi izvajal. — A. T.»

Kasno izplačevanje pokojnin. Pod tem naslovom objavlja zagrebški »Naš Glas« v svoji 8. številki naslednjo vest: »Tovariši-upokojenci se nam pritožujejo, da se jim pokojnina ne izplačuje o pravem času, t. j. vsakega prvega v mesecu, na kar imajo po pozitivnih predpisih pravico, temveč z zakasnitvijo 5, 6 in še več dni. V tem nobnem pričakovanju in neprijetnih slutnjah preživljajo zato težke ure, ker so njihovi upniki zelo točni, kar je treba zasledovati svoje pravice in ne priznavajo nobenih izgovorov, najmanj pa izgovora, da se je izplačilo pokojnine zakasnilo, kar v resnici tudi upnikov prav nič ne zadeva.« — Zato prosijo upokojenci finančnega direktorja v Zagrebu, naj odredi, da se bodo pokojnine pravočasno nakazovale, tako, da bi jih uslužbenci mogli prejeti že vsakega prvega v mesecu.

Stožarjevi. Po pravilniku o delu agronomov, ki je stopil te dni v veljavo, je določen enoletni staž (praktično vežbanje) za agronome na državnih in banovinskih posestvih. S tem naj se agronomom omogoči, da se v tem enoletnem stažu seznani s praktično ekonomijo in si pridobijo potrebno kvalifikacijo. Stažisti bodo imeli brezplačna stanovanja na posestvih, kjer bodo dodeljeni. Hrano si bodo morali preskrbovati sami, do bili pa bodo od poljedelskega mini-

Bil je plah, toda po malem ga je udomačila. Vzpodbujala ga je k nežnim razgovorom. Učila ga je zaljubljenih pesmic. In ker je bil letni čas mil, sta ostajala skupaj, oba zadovoljna in včasih brez besed, zelo pozno v noč.

Enkrat samkrat je dovolila fantu, da ji je odtrgal poljub z lic, toda od daleč, tako da je našobil ustnice in roke stegnil nazaj, kakor piše pri vodnem curku, tekočem iz vodnjaka, kdor se boji omočiti se.

No, neke mlačne poletne noči je končno pastirček ves zaljubljen in drznejši nego po navadi, skušal objeti Heleno.

— »Ne, ne!«, je dejala in se umaknila objemu.

— »Zakaj? — To ni lepo od tebe!« Milo jo prosi; sili jo; ona zbeži. Zasleduje jo; uhaja mu, podita se okoli dreves. Toda on teče hitreje od nje; dohitel jo bo. Če jo ujame, če jo stisne k sebi, če jo poljubi s polnimi ustnicami, bo začutil mehko meso... Potem pa, zora se že belí, že se jasni. Če ji ugrabi veliki slamnik, če se skloni nad njeno vznag nagnjeno glavo, bo zagledal...

Tedaj je potegnila junaška hči Labodova in Lédina bočalo izza pasu in si ga zasadila v srce, preden so se je mogle dotakniti fantove roke in da ne bi spoznal, da je že stara. K. D.

strstva mesečno podporo, po možnosti tudi od uprave veleposestva.

Službena obleka poštinih uradnikov. Glede obvezne nošnje službene obleke, je zanimiv članek, ki ga objavlja 12. številka »Poštne Glasnika«. Članek zagovarja potrebo uniformiranja poštnega uradništva, enako kakor so uniformirani že poštni zvaniki in služitelji. Ugotavlja, da je poštni kongres v Skoplju soglasno sprejel zahtevo po službeni obleki tudi za poštne uradništvo. Zato članek predlaga naj bi se uvedla tudi za uradnike ptt stroke službena obleka, ki naj bi se nabavljala s pomočjo gospodarskih organizacij poštne uslužbenstva. Odplačevanje naj bi se vršilo po direktivah, ki bi do končnega plačila odtegovala dodatke na službeno obleko od prejemkov in jih nakazovale tem gospodarskim ustanovam.

Društvo sodno-pisarniških uradnikov in oficijantov za Slovenijo v Ljubljani. Dne 1. junija 1930. ob 10. uri dopoldne se bo vršil v dvorani št. 28 okrajnega sodišča v Ljubljani občni zbor »Društva sodno-pisarniških uradnikov in oficijantov za Slovenijo v Ljubljani« z običajnim dnevnim redom. — V interesu vseh je, da se tega zborovanja udeležite, in sicer v čim večjem številu. — Odbor: Avgust Juh, t. č. predsednik; Schildenfeld, t. č. tajnik.

Ustanove vdovam in sirotam drž. nameščencev. Hranilni in posojilni konzorcij kreditna zadruga državnih uslužbencev s sedežem v Ljubljani, razpisuje za leto 1930. iz sklada Ivana Rostana 15 ustanov po 300 Din za najbednejše vdove in sirote po državnih nameščencih. Prosilke naj prošnjam prilože od župniškega ali občinskega urada potrjeno dokazilo, da so res ubožne ali pa vsled bolezni in onemoglosti nesposobne za pridobivanje. — Prošnje naj se pošljejo na upravni odbor konzorcija do 15. junija 1930.

Razpisane cestarske službe. Razpisana je v območju okrajnega cestnega odbora v Kranju služba cestarja za progo Kokrica-Predvor, v območju okrajnega cestnega odbora za ljubljansko okolico za 2 službeni mesti cestarjev na cestah Ljubljana-Besnica, oziroma Črnuče-Sv. Jakob-Pšata in Ljubljana-Sv. Jakob-Domžale. Prošnje do 15. junija na kr. bansko upravo. Razpisa sta objavljena v »Službenem listu« od 22. maja.

Našim kadilcem. Monopolska uprava je sklenila izdati za ljubljanski jubilejni velesejem od 29. maja do 9. junija posebno vrsto »Vardar« in »Drina« cigaret, ki se bodo prodajale poleg vseh naših specialitet v sejmski trafiki za obiskovalce velesejma. Omenjene »Vardar« in »Drina« cigarete se bodo prodajale v škatlicah po 20 komadov po ceni, ki velja za navadne »Vardar«, oziroma »Drina« cigarete, na sejmišču.

Učiteljska knjigarna v Ljubljani. Zaradi preuredbe, ki se sedaj izvršuje, je začasno vhod v Učiteljsko knjigarno na dvorišču v Frančiškanski ulici št. 6.

Natečaj za gojence konjeniške podčastniške šole v Nišu. Konjeniška podčastniška šola v Nišu sprejme 1. oktobra večje število gojencev. Pravico udeležiti se natečaja imajo pismeni mladeniči stari od 17 do 21 let. Podrobne informacije dobe pri vojnih okrugih, na orožniških postajah in pri županstvih.

Najpraktičnejši pouk o razvoju stanja našega gospodarstva nudi vsem slojem ljubljanski jubilejni velesejem od 29. maja do 9. junija. Istočasno pa vzbuja tudi nacionalno zavest, saj je velesejem edini forum, kjer je praktično prikazana delavnost, zmožnost in organizacijski talent Slovenca. Nikomur naj ne bo žal 10 Din za vstop na sejmišče, saj je ta vstopnica v primeri s tem, kar velesejem nudi poučnega in zanimivega, malenkostna.

Stanovanjski odsek ljubljanskega jubilejnega velesejma bo tudi letos permanentno posloval na glavnem kosu lodvoru v Ljubljani. Vsi posetniki velesejma, kateri žele prenočišča, naj se obrnejo pri prihodu v Ljubljano na ta odsek.

Strokovno šolstvo. Trgovinsko ministrstvo je imenovalo posebno komisijo, ki deluje na sestavi zakonskega

Amerikan. nalivna peresa »EAGLE« specialne trrdke

LJUBLJANA
A. PRELOG
Marijin trg

Oglejte si jih neobvezno ali telefonirajte na 3456, da Vam jih predvajamo.

osnutka o strokovnih šolah. Po osnutku, katerega je trgovinsko ministrstvo sestavilo samo, naj bi imele obrtne (industrijsko-tehnične) šole naslednje oddelke: gradbene, strojne, elektrotehnične, geodetske, industrijske, industrijsko-kemične in lesne. Čim komisija, ki razpravlja o učnih predmetih na teh strokovnih šolah, dovrši delo, bo osnutek predložen vrhovnemu zakonodajnemu svetu.

Na letošnjem X. pomladanskem velesejmu v Ljubljani od 29. maja do 9. junija je spet zastopano naše pohištveno mizarstvo v širšem obsegu. Pohištveni mizarji iz Ljubljane, Št. Vida in Vižmarjev so imeli priliko pokazati svoje zmožnosti in napredovanje v izdelovanju pohištvenega mizarstva, kakor: v raznih interieurih, oblikah arhitekture, tehniško konstruktivnem izdelovanju, kombiniranju lesa in lužila itd. Razstava nudi vsakomu možnost, da zadosti vsem svojim zahtevam na polju umetnosti in solidnosti, ker je razstavljeno blago po kvaliteti prvovrstno, cene pa priznajo vseskozi konkurenčne.

Organizacijske vesti.

Zadnji občni zbor mariborskega društva upokojencev. Dne 25. maja t. l. se je vršil v Mariboru zadnji občni zbor »Društva državnih upokojencev in upokojenk za Slovenijo v Mariboru«. Občnega zbora, ki se je vršil v Gambrinovi dvorani se je udeležilo izredno lepo število članov, nekaj manj nego dvesto. Sijajno uspehi občni zbor je vodil s priznano spretnostjo načelnik dr. Josip Kronvogel, dvorni svetnik v pok. Ob 11. uri je otvoril skupščino in po pozdravnem uvodu podal besedo predsedniku skupnega ljubljanskega Društva državnih upokojencev in upokojenk, načelniku Zveze, g. Maksu Lillegu. Ta je v pomenljivem nagovoru očrtal razvoj dogodkov, ki so privedli vse državne upokojence(ke) do enotne skupne organizacije, poudaril pomen skupnega združenja in potrebo nadaljnjega strunnega solidarnega delovanja v korist vseh upokojenih državnih nameščencev. Posebno zdaj pred novim pokojninskim zakonom, je čim tesnejša organizacija v splošnem interesu. Temperamentna izvajanja g. Lillega so zborovalci z velikim aplavzom in odobravanjem ter z enodušnim zadovoljstvom sprejeli na znanje. Občni zbor je nato soglasno sklenil, da se likvidacija dosedanjega mariborskega društva takoj izvede, da s 1. junijem pristopijo vsi člani tega društva skupnemu ljubljanskemu društvu in da se sočasno osnuje v Mariboru krajevni odbor centralne organizacije upokojencev, ki bo obsegal ozemlje sodnega okraja mariborskega. Takoj se je izvolil tudi novi odbor mariborske podružnice. Za predsednika je bil izvoljen zaslužni organizatorični delavec g. dr. J. Kronvogel, za tajnika pa znani agilni dosedanji tajnik g. Rado Kopic, nadučitelj v pok. Razen teh dveh so bili izvoljeni še trije odborniki: gg. Vučetič, Rajh in Novak. Občni zbor je sklenil, da definitivno ustavi izdajanje dosedanjega svojega glasila »Upokojenec«, čigar poslednja številka izide v kratkem. Nato je predsednik izredno lepo uspešno občni zbor, ki je pokazal vzgledno slogo in obče umevanje mariborskih upokojencev in upokojenk za potrebo skupne organizacije, zaključil. — Društvo državnih upokojencev in upokojenk v Ljubljani se zadnje čase nadvse zadovoljivo razvija in je pričakovati, da se mu čimprej pridružijo še poslednji omahljivci in neorganizirani tovariši. Dvanajsta ura bide državnim upokojencem — zato vsi v skupno organizacijo! Vsak za vse, vsi za vsakogar!

Izredni občni zbor Udruženja davčnih uradnikov. Dne 18. maja t. l.

se je vršil občni zbor Udruženja davčnih uradnikov, sekcije Ljubljana, katerega se je udeležilo okoli 40 tovaršev iz vseh krajev dravske finančne direkcije. Glavni namen občnega zbora je bil razgovor o novih pravilih Udruženja, ki so bila sprejeta dne 8. decembra 1929. na izredni skupščini v Beogradu in ki določajo ukinitve sedanjih sekcij in ustanovitev poverjeništev na sedežih finančnih direkcij. Soglasno se je sklenilo ustanoviti v Ljubljani poverjenišтво, in likvidirati sekcijo, čim bodo odobrena pravila. Pooblastilo se je sedanji odbor, da vse potrebno v tem pogledu ukrene. Ta sklep se je utemeljeval s tem, da je potreba, da se naslonimo na Beograd, če hočemo doseči kake uspehe za svoje člane. Upamo, da bodo vsi sedanji člani sekcije (aktivni davčni uradniki), pristopili v novo poverjenišтво, čim bo ustanovljeno. Vsi nedostaki glede gotovih določb pravil itd. se bodo skušali tekom časa odpraviti. — Na občnem zboru se je nadalje razpravljalo o pogrebnem skladu in so zborovalci soglasno sklenili ostati pri načinu, ki že obstoja in katerega so s trudom ustanovili naši starejši tovariši. Vabimo vse one tovariše in njih soproje, ki še niso člani pogrebnega sklada, da čimprej javijo svoj pristop. — Dokler se ne prične pobirati nova članarina, velja za aktivne mesečno 9 Din, za upokojece letno 10 Din. — V ostalem so bila vsa poročila soglasno odobrena in dosedanjemu odboru izrečen absolutorij.

Glavna skupščina poštne organizacije. Kakor smo že poročali, se je dne 4. maja 1930. vršila v Mariboru XI. redna skupščina OPO. Na skupščini je bilo med drugim sklenjeno, da se vprašanje ustanovitve pokojninskega sklada za pogodbeno poštarje odloži vse dotlej, dokler ne bo izdan novi pravilnik o pogodbenih poštarjih. Bolniško podporni fond naj posluje naprej toliko časa, da bo vprašanje bolniškega zavarovanja ptt uslužbencev v okrilju OPO rešeno. Zanimivo je, da je na skupščini prišlo do izraza mnenje, da je tovariško složno sožitje vseh slovenskih poštarjev, oziroma njihovih organizacij nuj-

no potrebno. Pripravljenost do sprave in pomirjenja med posameznimi strokovnimi udruženji poštne uslužbenec narašča. — Ker je dolgoletni predsednik OPO, gospod Joško Jakše kategorično odklonil vnovično izvolitev za predsednika, je bil izvoljen za predsednika gospod Joško Čampa, za glavnega tajnika g. Ivan Rabič in za blagajnika gospod Franc Martinšek.

Obleke kemično čisti, barva, plisira in lika tovarna J. O. S. R. E I C H.

Zemljiški okupirnim uradnikom dravske banovine!

Bratsko društvo »Gruntovničara H. S. i M. v Zagrebu« ima dne 8. junija 1930. ob 8. uri dopoldne v dvorani Kr. sudbenog stola v Zagrebu svojo 22. redno glavno skupščino, ob 11. uri pa prav tam proslavo petindvajsetletnice svojega obstanka. Popoldne istega dne (ne 9. junija, kakor je bilo pomotoma javljeno) pa se vrši v istih prostorih 6. redna skupščina Saveza »Gruntovničara kraljevine Jugoslavije«.

Ni treba dokazovati, da je naša dolžnost udeležiti se v kar največjem številu obeh skupščin, osobito pa proslave 25letnice obstoja zagrebskega društva. Odkar sodelujemo ramo ob rami z brati Hrvati in ostalimi tovariši, smo dosegli že lepe uspehe, a še ne vsega, kar želimo in kar nam gre. Da dosežemo še vse to, je nujno potrebno, da strnemo ne le svoje lastne vrste do zadnjega moža, marveč tudi vrste vseh gruntovničarjev naše kraljevine.

Novi zemljiškoknjižni zakon veljaven za celo našo kraljevino je podpisan. Z napravo zemljiške knjige v krajih, kjer še ne obstoja, se prične v najkrajšem času. Število gruntovničarjev se bo najmanj podvojilo. Potrebno bo tedaj ukreniti takoj vse potrebno, da pritegnemo v naš krog tudi tovariše iz pokrajin, kjer se zemljiška knjiga šele uvede in tako razširimo delovanje našega »Saveza« na vso kraljevino. S tem dobimo močno enotno organizacijo, ki se bo opirala na eno-

ten zakon in ji bo tako mnogo lažje doseči še vse tisto, česar doslej zaradi neenakosti zemljiškoknjižnih zakonov in različnega poslovanja v posameznih pokrajinah ni bilo mogoče. Da pa dobimo čimprej tako enotno organizacijo, so nujno potrebni osebni stiki s tovariši iz drugih pokrajin. Za to pa je gotovo najlepša prilika za časa omenjenih skupščin.

Prosimo nujno vse tovariše v Sloveniji, osobito še one ob železniški progi in v bližini Zagreba, da se zborovanj polnoštevilno udeležijo. Vsakemu udeležencu je ministrstvo pravde dovolilo 4dnevni dopust (od 7. do 10. junija). Stroški tudi ne bodo tako visoki, polovično vožnjo imamo itak, prenočišča pa nam gotovo preskrbe zagrebski kolegi za zmerne cene. Kdor pa se ne bi hotel udeležiti skupščine ob 4. uri, se vrne lahko domov takoj po proslavi, ki je dopoldan ob 11. uri. Zeleti bi pa bilo, da nas ostane kar največ tudi pri skupščini Saveza, da tako dokumentiramo našo stanovsko zavednost, kolegialnost in odločno voljo delovati skupno z njimi do ugodne rešitve vseh naših zahtev.

Iz Ljubljane odpotujemo vsaj nekateri s potniškim vlakom ob 0:55 ponoči, tako, da se lahko udeležimo že skupščine zagrebskega društva 8. junija ob 8. uri, ostali pa z vlakom ob 5. uri 12 minut, da se udeležijo vsaj proslave 25letnice ob 11. uri in skupščine Saveza ob 4. uri popoldne istega dne.

Najvljudneje Vas vabimo, da se, če le mogoče, pridružite nam že po poti ali vsaj na zborovanju.

Ker pa moramo bratom Hrvatom sporočiti število udeležencev najmanj 6 dni poprej, prosimo, da nam vsak, ki se namerava udeležiti, to sporoči takoj, osobito, če pride sam ali z gospo soprogo in če želi, da se mu preskrbi prenočišče in če se udeleži skupnega obeda, večerje in ostalih prireditev. Prijave glede prenočišča in obeda so seveda obvezne.

Na svidenje v Zagrebu!

Društvo zemljiškoknjižnih uradnikov in izprašanih aspirantov v Ljubljani.

„Človek — mati — dete“!

Negovanje zdravja je dolžnost vsakega človeka. Najvažnejši pogoj za dobro telesno in duševno delo je zdravje. Posameznik lahko za ohranitev ali prospeh svojega zdravja mnogo stori in se obvaruje pred marsikatero boleznijo. So pa nevarnosti, ki ogrožajo zdravje posameznika in pred katerimi se sam težko obvaruje: nevarnosti, katerih korenike segajo v naravni in socialni življenjski človeka. Te nevarnosti omejiti, oziroma odstraniti, je naloga javnega zdravstvenega posredstva.

Za obstoj in varstvo zdravja pa je potrebno, da poznamo sestavo našega telesa in delovanje posameznih njegovih delov. Znati moramo telo negovati in poznati nevarnosti, ki ogrožajo naše zdravje.

Higienski zavod v Ljubljani, ki se že šesto leto trudi z javnim zdravstvenim poukom od vasi do mesta in svoje delo ter pripomočke od leta do leta izpopolnjuje, je pridobil za nekaj tednov Ljubljani prekrasno zdravstveno razstavo »Človek — Mati — dete«. Razstava, vredna več milijonov, predstavlja v neprekosljivi in lahko umljivi obliki vse ono, kar moramo vedeti o našem telesu in njega delovanju.

Razstava, ki je bila otvorjena dne 29. maja t. l. v paviljonu »L« na ljubljanskem velesejmu, je bogata zlasti na plastičnih ponazoritvah, preparatih, mularjih in slikah. Cela vrsta umetno sestavljenih aparatov predočuje delovanje telesnih delov.

Ta razstava je vzbudila v Beogradu in Zagrebu največjo pozornost. Bila je obiskana od stotisoč oseb in žela od strani kritike posebno pohvalo.

DROBTINE.

Če trakuje ne odpravimo, more doseči starost 10 do 12 let.

Nikar ne pljuvaj po tleh; tvoj izpljunek bi mogel škodovati zdravju drugih. Če zaradi zgleda nikar ne pljuvaj!

(Iz »Zdravja«, Ljubljana).

Veletrgovina
A. ŠARABON
V LJUBLJANI
priporoča specerijsko blago, raznovrstno žganje, moko in deželne pridelke. — Raznovrstno rudninsko vodo.

Telefonska številka 2412 Štev. pošt. hran. 11.165
Vzajemna posojilnica v Ljubljani
i. z. z. o. z.
Miklošičeva cesta 7
v lastni palači, dovoljuje pod ugodnimi pogoji vsakovrstne kredite in posojila državnim uslužbencem proti poroštvo, zaznambi na prejemke, zastavi življenjskih polic in vrednostnih listin ter vknjižbi na posestva. Odplačilo v mesečnih obrokih. Uradne ure od 8.—2.

PARNA PEKARNA
JEAN SCHREY NASL.
JAKOB KAVČIČ
Večkrat na dan sveže, priznано najboljšo, vsakovrstno pecivo.

C. J. HAMANN
Ljubljana

Priporočamo trdko
M. Tičar, Ljubljana
za nakup vseh pisarniških in šolskih potrebščin.

Popravila se izvršujejo točno in solidno

Najboljši
šivalni stroji in kolesa znamke GRITZNER in ADLER ter švicarski pletilni stroji, Dubled za rodbino, obrt in industrijo
Josipa Petelinca

LJUBLJANA, blizu Prešernovega spomenika. Telefon 2913. Pouk v vezenju brezplačen. Veletna garancija.

Delavnica za popravila.

Kupujte svoje potrebščine le pri trdkah ki inserirajo v „NAŠEM GLASU“

L. Mikuš
Ljubljana, Mestni trg 15
priporoča svojo zalogo
dežnikov ter sprehajalnih palic

Modno blago, perilo in potrebščine za šivilje in krojače priporoča trdko
A. PERSCHE
LJUBLJANA, Pred škofijo 21.

Miroslava Leitgeb
Ljubljana, Jurčičev trg 3.
Strojno in ročno vezenje zaves, pregrinjaj, perila in oblek v najsolidnejši izdelavi.

Krojaški atelje
FRAN IGLIČ, LJUBLJANA
Pražakova ulica.
Izdeluje se za dame in gospode po najnovejših krojih. — Lastna zaloga modnega blaga. — Uradnikom znaten popust ali na obroke.

Inserirajte v „NAŠEM GLASU“!

Prva jugoslovanska tovarna dežnikov
JOSIP VIDMAR
LJUBLJANA
PRED ŠKOFIJO ŠTEV. 19

Solidnost v kvaliteti in ceni. — Točnost in natančnost v izvrševanju naročil!
EN GROS!
EN DETAIL!
Ustanovljena l. 1882.

Vam nudi najsolidnejši vir nakupa perila, opreme nevest in novorojenčkov, perja, modnih potrebščin - Predtiskarija modernih ročnih del.